

Nr 237

Av herrar **Hedlund** och **Ohlin**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Avsättning till fonden för idrottens främjande.*

(Lika lydande med motion nr 260 i Första kammaren)

Idrottens betydelse i vårt samhälle ökar allteftersom befolkningens dagliga arbete tenderar till alltmer stillasittande. Att i så stor utsträckning som möjligt underlätta för befolkningen att genom olika former av idrott hålla sig i god fysisk kondition är enligt vår mening en angelägen uppgift för vårt samhälle. Detta betyder ökade krav på möjligheter till idrottsutövande. Härför behövs hjälp av instruktörer men också ökade resurser för olika slag av idrottsanläggningar liksom ökade resurser för motionspropaganda.

Departementschefen föreslår att 20 375 000 kronor skall anvisas till fonden för idrottens främjande för budgetåret 1965/66. Riksidrottsförbundet har efter inom organisationen gjorda nedprutningar ansett sig böra begära 18 842 000 kronor. Utöver detta skall också andra idrottsliga ändamål tillgodoses ur samma anslag. Hit hör stödet till Svenska korporationsidrottsförbundet, Skid- och friluftsförbundet, skolöverstyrelsen m. fl., vilka anhållit om sammanlagt 1 994 500 kronor. Tillsammans uppgår de äskade anslagen till 20 836 500 kronor.

I det anslag som departementschefen föreslår ingår ett anslag till ridsportens främjande om 375 000 kronor. Detta anslag har tidigare utgått över nionde huvudtiteln.

Av de i det samlade anslaget ingående delposterna vill vi fästa uppmärksamheten på delanslaget till idrottsanläggningar. Under en följd av år har Riksidrottsförbundet försökt att intressera departementschefen för rimligare anslag till idrottsanläggningar.

Den nedskärning av anslagsäskandena som statsrådet föreslår kommer bl. a. att drabba dessa bidrag till idrottsanläggningar, vilka utgör en förutsättning för idrottens bedrivande och utveckling. Under nuvarande förhållanden får kommunerna åta sig stora kostnader för att anlägga och driva idrottsanläggningar. I många fall har kostnaderna för idrottsplatsernas anläggning och drift ansetts så höga att kommunerna inte vågat sig på ett effektivt stöd. Enligt vår mening är det därför angeläget, att staten ser till att idrottsanläggningar kan komma till stånd och hållas i drift i tillräcklig omfattning. I detta sammanhang vill vi även påpeka att det är angeläget att tillkomsten av simhallar uppmuntras och att

kravet på simkunnsighet speciellt hos barn och ungdom skärps. Det förhållandet att endast en kort tid under sommaren är möjlig för simundervisning och simträning i utebassänger ökar kravet på tillgång till simhallar.

Riksidrottsförbundet äskar för budgetåret 1965/66 ett anslag på 4 milj. kronor för detta ändamål. Tidigare har Riksidrottsförbundet äskat högre belopp. Sedan detta lämnats utan åtgärd under en följd av år sänkte Riksidrottsförbundet sina äskanden häromåret till 3 milj. kronor.

Den höjning som man i år begär får ses som ett minimikrav. Behovet av ytterligare medel är klart. Det måste vara en uppgift för staten att stimulera kommunerna till planering och uppförande av idrottsanläggningar som täcker ett allsidigt behov.

Vi finner det angeläget att den planläggning av idrottens utbyggnad som idrottens organisationer gjort upp kan fullföljas utan att därigenom möjligheterna till anslag till idrottsanläggningar försämrats. Det måste i stället vara av större vikt att anslagsmöjligheterna till idrottsanläggningar förbättras. Med detta som bakgrund förordar vi att anslaget till fonden för idrottens främjande uppföres med 22 milj. kronor, vilket är 1 625 000 kronor mer än vad Kungl. Maj:t föreslagit.

Vid skilda tillfällen har representanter för studentorgan i nationerna framfört synpunkter på den bristsituation som råder vad beträffar gymnastik- och idrottslärtjänsterna vid universiteten. Denna fråga har av oss tagits upp i en annan motion.

Under hänvisning till vad som anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionens nionde huvudtitel, punkt J 4, till Avsättning till fonden för idrottens främjande för budgetåret 1965/66 måtte anvisa ett anslag om 22 milj. kronor.

Stockholm den 26 januari 1965

Gunnar Hedlund

Bertil Ohlin